

- alternativt, fastställa att artikel 3.2 i direktiv (EU) 2019/904 är rättsstridig i den mån pappersbaserade produkter med polymer beläggning definieras som "plastprodukter för engångsbruk" och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder och två invändningar om rättsstridighet.

1. Första grunden: Kommissionens riktlinjer står i strid med direktiv (EU) 2019/904, i den mån pappersbaserade produkter med polymer beläggning omfattas av tillämpningsområdet för direktiv (EU) 2019/904, genom en felaktig tolkning av begreppet "huvudsaklig strukturkomponent" i den mening som avses i artikel 3.1 i direktiv (EU) 2019/904.
2. Andra grunden: Den omständigheten att pappersbaserade produkter med polymer beläggning omfattas av tillämpningsområdet för direktiv (EU) 2019/904 strider mot direktivets syfte och utgör ett åsidosättande av proportionalitetsprincipen.
3. Tredje grunden: Svaranden gick utöver gränserna för sin behörighet genom att anta de omstridda riktlinjerna och inkräktade på unionslagstiftarens befogenheter.
4. Första invändningen om rättsstridighet: Artikel 3.2 i direktiv (EU) 2019/904 är rättsstridig i den mån den leder till att direktivet tillämpas på pappersbaserade produkter med polymer beläggning. Denna bestämmelse är även rättsstridig då någon tröskel för att avgöra huruvida en produkt delvis är tillverkad av plast inte föreskrivs. Bestämmelsen medför även ett åsidosättande av principerna om likabehandling och icke-diskriminering.
5. Andra invändningen om rättsstridighet: Tillämpningen av direktiv (EU) 2019/904, och i synnerhet de restriktiva åtgärder som föreskrivs i direktivet gällande pappersbaserade produkter med polymer beläggning, utgör en omotiverad begränsning av handelsfriheten och rätten till egendom, vilka säkerställs i artiklarna 16 och 17 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

⁽¹⁾ (EUT L 155, 2019, s. 1).

⁽²⁾ EUT C 216, 2021, s. 1.

Talan väckt den 27 augusti 2021 – E. Breuninger mot kommissionen

(Mål T-525/21)

(2021/C 431/54)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: E. Breuninger GmbH & Co. (Stuttgart, Tyskland) (ombud: advokaten M. Vetter)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- med stöd av artikel 264 första stycket FEUF ogiltigförklara svarandens beslu av den 28 maj 2021 (stöd SA. 62784), och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Uppenbart oriktig bedömning i olika avseenden.

Sökanden gör gällande att kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning när den i det angripna beslutet slog fast att den tyska stödordningen "Allgemeine Bundesregelung Schadensausgleich, COVID-19" (allmän federal kompensationsordning, Covid-19) enligt artikel 107.2 FEUF är förenlig med den inre marknaden. Begränsningen av rätten att ansöka om stöd i fråga om företag med flera verksamhetsområden till att endast gälla företag vars omsättning till minst 80 procent härrör från sektorer som är direkt berörda av nedstängningen när godtycklig och beslutet att godkänna stödordningen är oproportionerligt. Tröskeln på 80 procent eliminerar utan saklig grund orsakssambandet mellan nedstängningsåtgärderna och de därav uppkomna skador som drabbat företag med flera verksamhetsområden. Sådana företag får nämligen eventuellt ingen kompensation alls trots att de direkt och i betydande mån drabbats av de statliga åtgärderna och de stora förluster dessa gett upphov till. Detta leder till en snedvridning av konkurrensen både i förhållande till konkurrenter som är verksamma på områden som har påverkats av covid-19 och konkurrenter som inte påverkats.

2. Andra grunden: Åsidosättande av sökandens processuella rättigheter enligt artikel 108.2 FEUF.

Prövningen som gjordes i det angripna beslutet liksom beslutets motivering är bristfälliga. Sökanden gavs inte under den preliminära granskningen möjlighet att framföra sina betänkligheter vad gäller den aktuella stödordningens förenlighet med den inre marknaden. Kommissionen motiverade inte heller i tillräcklig utsträckning beslutet om godkännande av stödordningen.

Talan väckt den 1 september 2021 – VP mot Cedefop

(Mål T-534/21)

(2021/C 431/55)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: VP (ombud: advokaten L. Levi)

Svarande: Europeiska centrumet för utveckling av yrkesutbildning

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara svarandens beslut att inte verkställa punkterna 1 och 2 i domslutet i tribunalens dom av den 16 december 2020 i mål T-187/18, VP/Cedefop,
- ogiltigförklara det angripna beslutet att inte retroaktivt förnya sökandens anställningsavtal som tillfälligt anställd på obestämd tid,
- förplikta svaranden att utge ersättning för sökandens ideella skada, vilken i överensstämmelse med rätt och billighet (*ex aequo et bono*) uppskattas till 50 000 euro,
- förplikta svaranden att utge ersättning för sökandens materiella skada motsvande kostnader för det nödvändiga administrativa förfarandet från avkunnandet av domen i mål T-187/18, VP/Cedefop, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.